

dagsmand vilde borthemonstrere som noget mindre Betydende, den Myndighed nemlig, der er tillagt Magistratens Formand, Overpræsidenten, med Hensyn til de tagne Beslutninger. Den ærede Rigsdagsmand sagde, at han kun, naar det var en meget farlig, en meget skadelig Beslutning, der blev taget, kunde standse Beslutningen; men jeg skal gjøre opmærksom paa, at han efter Lovudkastet i forskellige Tilfælde kan standse en Beslutning; han kan saaledes standse enhver Beslutning, som Borgerrepræsentantskabet tager, naar han finder, at den overstrider den det tilkommende Myndighed, han kan dernæst standse enhver somhelst Beslutning, som han finder at være stridende mod Lovgivningen, han kan endvidere standse enhver Beslutning, som han finder at gaae ud paa at træffe en fordærvelig Foranstaltning; er det dog ikke at udstrække Myndigheden saavidt som muligt, naar Overpræsidenten kan standse enhver Beslutning, som han finder fordærvelig, og det uden at han behøver udvikle eller forsvare, hvorfor den er fordærvelig; og endelig kan han fremtvinge Opsyldelsen af enhver Communen paahvilende Pligt. I ethvert af disse Tilfælde kan Overpræsidenten standse Borgerrepræsentantskabets Beslutning.

Jeg forstaaer derfor ikke, hvorledes den ærede Rigsdagsmand kan sige, at der aldeles ikke er nogen Regulering for overilede Beslutninger; thi der bliver efter vort Forslag en gjentaget Forhandling og Afstemning mellem de forskellige Dele af Kommunalbestyrelsen, derefter en Overveielse og Beslutning af den samlede Bestyrelse, og endelig kommer Overpræsidentens Ret til at standse enhver saadan

Beslutning, naar den fremkommer i et af de Tilfælde, jeg har nævnt. Jeg synes, at det er af den Sikkerhed, der fornuftigvis bør kunne fordres, naar Communen overhovedet skal have nogen Myndighed til at styre sine egne Anliggender. At Fleertallet skulde have opgivet sit eget Forslag, som den ærede Rigsdagsmand sagde, er jo tilstrækkeligt imødegaaet af den ærede Ordfører, og jeg skal derfor ikke videre opholde mig derved. Den ærede Rigsdagsmand vilde til Slutning troste os med, at denne Lov kun var en Overgangslov og at vi med Tiden kunde vente noget Bedre, men vi have for mange sørgelige Erfaringer i Henseende til, hvad man saaledes kan vente, til at den Slags Trøst længere kan have nogen Betydning; vi have desuden allerede maattet vente længe nok. I dette Punkt er Mindretallet ogsaa ganske uenigt, thi den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 3de Valgkreds (Bloug) er jo ligesom af en anden Mening end den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad).

Rettelse i Kirke- og Undervisningsministerens Foredrag:

Nr. 185, Sp. 2922, Lin. 3 og 4 f. n. staaer: „men hørte til de anerkjendte Troessamfund“ læs: „men ikke hørte til de anerkjendte Troessamfund“